Іде кіт через лід
Чорнолапо на обід.

Коли чує він: зима
Його біла підзива:

— Ти чого йдеш через лід
І лишаєш чорний слід?

— Бо я чорний,— каже кіт,—
Я лишаю чорний слід.

Коли ж біла ти сама,
То білій тут дотемна.

І пішов кіт через лід
Чорнолапо на обід.

Стала зимонька сумна:
За котом ішла весна.